

Дударєва Вікторія Володимирівна,
здобувачка вищої освіти ступеня магістра
ННІЗДН Національної академії внутрішніх
справ

Наукова керівниця:
професорка кафедри економічної безпеки
та фінансових розслідувань Національної
академії внутрішніх справ, докторка
економічних наук, професорка
Козаченко Г. В.

ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ

Для ефективної реалізації функцій правоохоронних органів важливо визнавати та реагувати на різні потреби жінок, чоловіків, хлопців і дівчат як представників населення, з яким доводиться працювати. Так само важливо, щоб професія працівника або працівниці правоохоронних органів була рівно доступною як для жінок, так і чоловіків із забезпеченням рівного ставлення до жінок і чоловіків як фахівців.

Якщо в секторі безпеки жінки та чоловіки представлені паритетно, він має більшу довіру населення, діє ефективніше через доступ до ширшого кола навичок і досвіду. Жінки часто привносять у роботу сектору кращі комунікаційні навички, здатність ефективніше знижувати рівень напруження в насильницьких ситуаціях і мінімізувати застосування сили [1].

Так, з метою забезпечення репрезентативного складу в органах сектору безпеки, ефективності у реагуванні на потреби населення, надання громадянам якісних та репрезентативних послуг, ефективності забезпечення безпеки чоловіків, жінок, дівчат і хлопців, продуктивності умов праці, мінімізації проблем з гендерною дискримінацією та сексуальними домаганнями на робочому місці, забезпеченням вищої довіри з боку населення, формуванням недискримінаційної культури в секторі безпеки, дотриманням міжнародних і національних зобов'язань у сфері утвердження гендерної рівності на законодавчому рівні і в практичній діяльності правоохоронних органів особливої уваги потребує фінансування гендерної політики в Україні [2].

Процес реформування завжди повинен передбачати впровадження нових підходів у діяльність будь-якого державного органу, а також оцінку гендерного впливу цього процесу [4].

Питання зменшення виділення бюджетних видатків на реалізацію гендерної політики є актуальним на сьогоднішній день, оскільки недостатнє фінансування цієї реформи спричиняє звуження переліку заходів, спрямованих на виконання національних та міжнародних документів і досягнення гендерної рівності загалом.

Гендерно-орієнтоване бюджетування – це інструмент, спрямований на інтеграцію гендерної складової у бюджетний процес. Його слід розглядати як впливовий елемент управлінської діяльності,

пов'язаний із розробкою бюджетів різних рівнів, що надає важливу інформацію фахівцям, які приймають рішення щодо розподілу бюджетних коштів [5, с. 21].

Від належного фінансування гендерної політики в Україні прямо залежить гендерна оцінка наслідків реформи в секторі безпеки, що є надзвичайно важливою і повинна бути спрямована на досягнення результатів щодо:

- визначення організаційних ресурсів, наявних для вирішення гендерних питань, наприклад навичок, знань, повноважень, політики та процедури;
- виявлення потреб жінок, чоловіків, дівчат і хлопців у громадах, задовільнення яких матиме позитивний результат;
- визначення потреб щодо навчання та обладнання;
- отримання базових даних, на основі яких можуть здійснюватися контроль та оцінка прогресу;
- демонстрування персоналу своєї зацікавленості щодо покращення робочих умов і надання рівних можливостей;
- розуміння причин звільнення з роботи для чоловіків і жінок;
- урахування напрацювань наявних передових практик у підтриманні рівних можливостей у процесах найму, утримання та просування по службі для жінок і чоловіків;
- демонстрування місцевій громаді, урядові й іншим зацікавленим сторонам готовності дотримуватися прав людини, принципів гендерної рівності;
- зміцнення партнерства з громадами, провайдерами додаткових послуг;
- розроблення реалістичних цілей та практичних стратегій щодо глибшого розуміння гендерних аспектів [3].

Отже, з метою удосконалення національних планів дій щодо гендерної рівності з тим, щоб у них були визначені цільові показники та механізми фінансування та реалізації згідно із національними процесами планування і бюджетування, посилення спроможності і підзвітності національних урядів для виконання зобов'язань щодо гендерної рівності й врахування пріоритетів жінок у національних системах планування і бюджетування та розробки програм, посилення спроможності і підзвітності донорів та учасників у рамках механізмів координації допомоги задля виконання зобов'язань щодо гендерної рівності в Україні потрібно розробити рекомендації та надати інструменти для міських, селищних, та сільських рад для впровадження гендерної складової в бюджетний процес, процес розподілу державного бюджету.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Державної соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року : постанова Кабінету Міністрів України від 11 квіт. 2018 р. № 273. Урядовий кур'єр. 2018. № 85.

2. Про затвердження Інструкції щодо інтеграції гендерних підходів під час розроблення нормативно-правових актів : наказ Міністерства соціальної політики України від 7 лют. 2020 р. № 86. URL: <https://www.msp.gov.ua/documents/5674.html?PrintVersion>.

3. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо впровадження та застосування гендерно орієнтованого підходу в бюджетному процесі : наказ Міністерства фінансів України від 2 січ. 2019 р. № 1. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MF19001>.

4. Романова Н. В. Оцінка результатів впровадження механізмів забезпечення гендерної рівності у секторі безпеки і оборони в національне законодавство України. Верховенство права. 2019. № 1.

5. Гендерно-орієнтоване бюджетування: аналіз програм, які фінансуються з бюджету, з позиції гендерної рівності. 2019 р. URL: http://www.un.org.ua/images/documents/4463/UA%20manual%20GRB%20Analysis_PRINT.pdf.

Жданюк Каріна,

студентка юридичного факультету

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Наукова керівниця:

доцентка кафедри цивільно-правових

дисциплін юридичного факультету

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ, кандидатка

юридичних наук *Косяченко К. Е.*

ДОТРИМАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

У період сьогодення проблема нерівності між чоловіками та жінками набуває вкрай важливого значення. Так як Україна є демократичною, правовою та соціальною державою, то забезпечення принципів гендерної рівності є важливим для розвитку суспільства в державі. Принцип гендерної рівності є основним у цивільному процесі. Проблемам гендерної рівності в усіх галузях права України не надають належної уваги, але ця проблема є однією з основоположних, а тому потребує достатньої уваги з боку науковців.

Таким чином, гендерну рівність можна розглядати як правову категорію, як ідею, як принцип права. Під поняттям «гендерна рівність» слід розуміти рівність правового статусу жінок і чоловіків (рівність прав, свобод та обов'язків) та створення умов для реалізації здібностей і можливостей кожної особи у всіх сферах приватного, суспільного та державного життя [1, с. 25].

Останнім часом захищено чимало кандидатських і докторських дисертацій, присвячених проблемам гендерної рівності. Окремі питання забезпечення гендерної рівності у вітчизняному законодавстві